

PIEVĒRSIET VIŅU SIRDIS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

5Moz 5:22–29; 5Moz 4:25–31, 5Moz 30:1–10; Mt 3:1–8; Mk 1:15; Apd 2:37, 38.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet tad no turienes jūs meklēsiet To Kungu, savu Dievu, un to atradīsiet, kad jūs Viņu meklēsiet ar visu savu sirdi un ar visu savu dvēseli.” (5Moz 4:29)

Mums visiem seko viens vienkāršs dzīves fakts: mēs esam grēcīgi. Ik pa laikam kāds “eksperts” izsmej kristiešu sludināto patiesību par cilvēces samaitātību pašos pamatos, bet, lai ātri par to pārlicinātos, pietiek, piemēram, paskatīties dienas ziņas. Šis kristīgās doktrīnas uzticamība kļūs acīmredzama.

Vai arī – vēl vienkāršāk – vajag tikai ielūkoties spogulī, jo nekur tālu nav jāmeklē. Kam vien ir drosme ieskatīties dziļi savā sirdī (kas var būt bailīgi), zina, cik uzticams ir Rm 3:9–23 teiktais, noslēdzoties ar vārdiem: “Jo visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības.” (Rm 3:23)

Protams, nākamajā pantā ir atrodama labā vēsts par to, ka “Dievs Savā žēlastībā tos taisno bez nopelna, sagādājis tiem pestīšanu Jēzū Kristū” (Rm 3:24). Izšķirošais šajā labajā vēstī ir nožēla: atzīstot savu grēku, nožēlojot to, lūdzot Dieva piedošanu par to un beigās novērsoties no tā. Tā kā mēs esam grēcīgi, grēku nožēlai mūsu kristīgajā eksistencē vajadzētu būt centrā. Šajā nedēļā mēs redzēsim, kā nožēlas ideja izteikta 5. Mozus grāmatā.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 27. novembrī.

Mi-jitten

Bībelē izmantotā ebreju valoda, tāpat kā lielākā daļa valodu, ir piesātināta ar idiomātiskiem izteicieniem, kuros konkrēti vārdi un frāzes ir izmantoti ar citu domu, kas atšķiras no to tiešās nozīmes. Viena idioma Vecajā Derībā ir “Mi-jitten”. “Mi” ir jautājums “kurš?” un “jitten” nozīmē “dos”. Tāpēc burtiski “Mi-jitten” nozīmē “kurš dos?”.

Vecajā Derībā šai frāzei tomēr ir tāda nozīme, ka kāds kaut ko ļoti vēlas un ļoti ilgojas pēc kaut kā.

Piemēram, pēc viņu bēgšanas no Ēģiptes Israēla bērni, piedzīvojot izaicinājumus tuksnesī, izsaucās: “Kaut Tā Kunga roka būtu likusi mums mirt Ēģiptes zemē.” (2Moz 16:3) Vārds “kaut” tulkots no “Mi-jitten”.

Ps 14:7 Dāvids saka: “Ak, kaut Israēlam no Ciānas nāktu palīdzība!” Ebreju valodā lasām nevis “Ak, kaut”, bet “Mi-jitten”.

Kad Ījabs izsaucas Īj 6:8: “Kaut notiktu, ko es lūdzos”, “kaut” atkal ir frāze “Mi-jitten”.

Izlasi 5Moz 5:22–29, īpašu uzmanību pievēršot 29. pantam. Ko nozīmē tas, ka vārds, kas tulkots kā “kaut”, nāk no “Mi-jitten”? _____

Dievs Radītājs, kas ir radījis telpu, laiku un matēriju, Tas, kurš izsauca esamībā mūsu pasauli, kurš iepūta Ādamā dzīvības elpu, lieto frāzi, kas parasti saistās ar vājumu un cilvēces ierobežotību! Kāds brīvās gribas realitātes piemērs! Šeit mēs redzam, ka tam, ko Dievs var darīt lielās cīņās vidū, ir zināmas robežas. “Mi-jitten” izmantošana atklāj, ka pat Dievs nevar pārkāpt brīvo gribu. Tajā brīdī, kad Viņš to darīs, tā vairs nebūs brīva.

Tieši tāpat kā mēs, cilvēki, esam brīvi grēkot, mēs esam arī brīvi izvēlēties Kungu, izvēlēties būt atvērtiem Viņa vadībai, izvēlēties nožēlot savus grēkus un sekot Viņam, atsaucoties Viņa Garam. Galu galā izvēle pieder mums, un tā ir izvēle, kas mums jāizdara katru dienu, katru mirkli.

Ar kādām izvēlēm tev būs jāsaskaras tuvākajās stundās un dienās? Kā tu vari iemācīties pakļaut savu gribu Dievam, lai Viņa spēkā varētu izdarīt pareizo izvēli? _____

Meklējiet Mani un atrodiat

Visā Bībelē mēs atrodam pierādījumus tam, ka Dievs zina uz priekšu. Tas ir, Viņš zina uz priekšu visu, kas notiks. Vai tā būtu pasaules impēriju rašanās vai krišana (Dan 7), vai atsevišķu personu rīcība dažas stundas pirms to īstenošanas (“Patiesi Es tev saku: šinī naktī, pirms gailis dziedās, tu Mani trīs reizes aizliegsi”, Mt 26:34) – Kungs zina beigas jau sākumā. Viņa paredzēšanas spējas, pat par jautājumiem, kas saistīti ar mūsu brīvo izvēli, nekādā veidā neietekmē mūsu brīvību.

Tādējādi Kungs zināja, pat pirms Viņš aizveda Israēla bērnus uz apsolīto zemi, ko viņi tajā zemē darīs.

Izlasi 5Moz 4:25–28. Ko saskaņā ar Kunga vārdiem ļaudis darīs pēc tam, kad viņi būs iegājuši apsolītajā zemē? _____

Iepriekšējos pantos Kungs viņiem īpaši piekodināja netaisīt elkus un nekalpot tiem (5Moz 4:15–20). Tomēr šie panti daudz pasaka par to, ka elku izraudzīšanās un pielūgsmē ir tieši tas, ko viņi darīs, neskatoties uz visiem brīdinājumiem.

Ievēro – 5Moz 4:25 pravietis ziņo, ka tas nenotiks nekavējoties. Pēc tā, ko viņi tikko bija piedzīvojuši, viņi, visticamāk, uzreiz neiekritis elku pielūgsmē. Tomēr ar laiku, pēc vienas paaudzes vai vairāk, tendence “aizmirst” (5Moz 4:9), ko Kungs viņu labā bija darījis un no kā brīdinājis, novedīs tieši pie brīdinājumu neievērošanas.

Izlasi 5Moz 4:29–31. Ko Kungs saka, kas ir tas, ko Dievs viņu labā darīs šajā specifiskajā situācijā? _____

Dieva žēlastība ir pārsteidzoša. Pat pēc tam, kad viņi bija iekrituši šausmīgajā elkdievības ļaunumā, pat pēc tam, kad viņi bija piedzīvojuši grēkam atbilstošās sekas, ja viņi novērsīsies no Kunga, Dievs tomēr viņiem piedos un viņus atjaunos. Īsāk sakot, ja viņi izvēlēsies nožēlot, Dievs pieņems viņu nožēlu.

Vārds, kas 5Moz 4:30 bieži tulkots kā “atgriezīsies”, patiešām to arī nozīmē. Tas ir, viņi ies atpakaļ pie Kunga, kur viņiem vajadzēja būt jau visu laiku. Ebreju vārds “teshuvah”, kam ir tā pati sakne kā vārdam “atgriezties”, nozīmē “nožēla”.

Tādējādi, lai arī kas vēl būtu iesaistīts nožēlā, tā ir atgriešanās pie Dieva pēc tam, kad grēki mūs bija šķīruši no Viņa.

Tešuvā (Teshuvah)

Visā 5. Mozus grāmatā galvenā tēma ir: paklausiet Kungam un esiet svētīti, nepaklausiet – un jūs cietīsiet sekas. Jaunajā Derībā nav citādi. “Nepievilieties, Dievs neļaujas apsmieties! Jo, ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus. Proti, kas sēj savā miesā, tas pļaus no miesas pazušanu, bet, kas sēj Garā, tas pļaus no Gara mūžīgo dzīvību.” (Gal 6:7, 8)

Diemžēl vismaz pēc grēkā krišanas grēks šķiet tikpat viegls un dabisks kā elpošana. Neskatoties uz visiem brīdinājumiem un apsolījumiem – “Jo šis bauslis, ko es tev šodien pavēlu, nav tev nedz pārāk grūts, nedz par tālu” (5Moz 30:11) –, daudzi jo daudzi iekrita grēkos, no kuriem Dievs viņus bija brīdinājis.

Tomēr pat tad Dievs bija labprātīgs vest viņus atpakaļ, ja, izmantojot savu brīvo gribu, brīvo izvēli, viņi nožēlos un atgriezīsies pie Viņa.

Izlasi vēlreiz 5Moz 30:1–10. Ko Kungs saka par to, ko Viņš darīs Savu ļaužu labā, neskatoties uz visu nepareizo, ko viņi bija sastrādājuši? Kāds tomēr bija nosacījums, uz ko balstījās visi šie brīnišķīgie apsolījumi? _____

Doma ir vienkārša un tieša: ja tu visu salaidīsi grīstē, tu un tava ģimene piedzīvos briesmīgas sekas. Grēks tāds ir. Tomēr pat tad tu vari nožēlot, un Kungs aizvedīs tevi atpakaļ un tevi svētīs.

Daudzas reizes šajos pantos parādās vārds ar to pašu ebreju sakni “teshuvah”. 5Moz 30:2 pants saka: “.. un tu atgriezīsies pie Tā Kunga, sava Dieva.” Toties 5Moz 30:8 tas bieži tiek tulkots, un pamatoti, kā “tu atkal klausīsi Tā Kunga balsij”, ko burtiski varētu tulkot kā “un tu atgriezīsies un klausīsi Kunga balsij”. Visbeidzot 5Moz 30:10, kur ir teikts: “un, ja tu atgriezīsies pie Tā Kunga, sava Dieva, ar visu savu sirdi un ar visu savu dvēseli” – atkal vārds “atgriezīsies”.

Citiem vārdiem, neskatoties uz visu, kas ar viņiem bija noticis, neskatoties uz viņu galējo vardarbību un laužto derību, Kungs nebija pārtraucis darboties pie šiem cilvēkiem, un, ja viņi negribēja, lai Viņš pārtrauc darboties viņu labā, viņi varēja parādīt šīs ilgas nožēlojot.

Lai gan runa ir par tautu kopumā, kā šie panti, neskatoties uz atšķirīgo kontekstu, mūsdienās vēl joprojām atspoguļo realitāti, cik svarīga mums kā ticīgajiem, kas reizēm pārkāpj ar Dievu slēgto derību, ir patiesa nožēla? _____

No visas savas sirds

5Moz 30:1–10 atklāj Dieva žēlastību un labestību pret atkritējiem un grēciniekiem, pat gadījumos, kad šie grēcinieki un atkritēji sākumā bija Dieva svētīti unikālā veidā: “Jo kurai citai lielai tautai Dievs stāvētu tik tuvu kā Tas Kungs, mūsu Dievs, mums, kad mēs Viņu piesaucam.” (5Moz 4:7) Pat neskatoties uz visu, ko Dievs darījis viņu labā, un neskatoties uz faktu, ka viņiem nav reāla aizbildinājuma vai attaisnojuma viņu grēkam, viņi vienalga ir grēkojuši (vai redzat saistību ar savu dzīvi?).

Lasot 5Moz 30:1–10, pievērs uzmanību tam, ko ietvēra viņu nožēla, viņu atgriešanās (teshuvah) pie Dieva. Kas bija prasīts, un ko tam vajadzētu mācīt mums par to, ko ietver patiesa nožēla?

Galū galā viņiem bija jāizdara izvēle atgriezties pie Viņa un paklausīt Viņam no visas savas sirds. Vienā ziņā patiesais jautājums bija viņu sirdis, jo, ja viņu sirdis būtu taisnas ar Dievu, sekotu viņu rīcība, tas ir, viņi būtu paklausīgi.

Tieši tāpēc viņiem tika dots brīnišķīgs apsolījums, ka, ja viņi “atgriezīsies” pie Kunga no visas sirds, tad Viņš darbosies viņu labā un “apgraizīs” viņu sirdis. Viņiem ir jāizdara izvēle atgriezties pie Dieva, atrodoties gūstniecībā, un Dievs tad vedīs tos atpakaļ pie Sevis un uz Apsolīto zemi, kur tos svētīs. Daļa no šīs svētības ir tas, ka Viņš strādās, lai izmainītu viņu sirdis un tās vēl vairāk pievērstu Viņam, lai viņi un viņu bērni “mīlētu Kungu, savu Dievu, no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, lai viņi varētu dzīvot”.

Beigās, atsaucoties uz visiem Dieva mudinājumiem (Apd 5:31), viņiem būs patiesi jānožēlo savi grēki. Un, lai gan runa ir par atšķirīgu vēsturisko kontekstu, Elena Vaita rakstīja: “Cilvēki vaimanāja, jo viņu grēki bija atnesuši ciešanas viņiem pašiem, bet ne tāpēc, ka viņi bija apkaunojuši Dievu, pārkāpdami Viņa svēto likumu. Patiesa nožēla ir kaut kas vairāk nekā skumjas par grēku. Tā ir apņēmīga novēršanās no ļaunā.” (“Sentēvi un pravieši”, 557. lpp.) Lūk, šī ir patiesība, kas atklājas 5Moz 30:1–10.

Kā mēs varam saprast atšķirību starp grēka seku nožēlu, ko spēj ikviens, un nožēlu par pašu grēku? Kāpēc šī atšķirība ir tik svarīga?

Nožēlojiet un atgriezieties

Jaunā Derība, protams, ir pilna ar nožēlas ideju. Arī Jānis Kristītājs sāka savu kalpošanu ar aicinājumu nožēlot.

Izlasi Mt 3:1–8. Kā šajos pantos atklājas “atgriešanās” doma? Citiem vārdiem, ko Jānis Kristītājs liek viņiem darīt, kas atspoguļo 5Moz grāmatas tekstus? Kāpēc viņa vārdi bija īpaši aktuāli farizejiem un sadukējiem? _____

Jēzus arī sāka Savu kalpošanu, aicinot uz nožēlu.

Izlasi Mk 1:15. Ko Jēzus saka, un kāpēc Viņš nožēlu saista ar evaņģēliju? _____

Vienalga, vai Jānis Kristītājs uzrunā īpaši reliģiskos vadītājus vai Jēzus visu tautu, ideja ir tā pati. Mēs esam grēcinieki, un, lai gan Kristus ir nācis, lai glābtu grēciniekus, mums savi grēki ir jānožēlo. Un šī nožēla – vai nu kā atkritējam, vai kā uzticīgam kristietim, kas krīt grēkā, vai kā jaunatgrieztajam – ietver novēršanos no saviem vecajiem, grēcīgajiem ceļiem. Mums ir jāatzīst savs grēcīgums, un, izsakot nožēlu par pašiem grēkiem (nevis tikai par to sekām), mums ir jāizdara apzināta izvēle nolikt malā šos grēkus un, pilnīgā pašaujoties uz Jēzus nopelnu, “paklausīt Kunga, sava Dieva balsij” (5Moz 15:5).

Daži Bībeles zinātnieki Jaunajā Derībā redz atbalsojamies nožēlas ideju, kā tā izteikta 5Moz grāmatā. Piemēram, kad Pēteris apsūdzēja tautu par to, ka tā ir sītusi krustā Jēzu, “šie vārdi sāpīgi ķēra viņu sirdis, un tie sacīja uz Pēteri un citiem apustuļiem: ‘Brāļi, ko lai mēs darām?’” (Apd 2:37). Tas ir, apzinoties savu grēku, viņi izjuta nožēlu par to (“sāpīgi ķēra viņu sirdis”), un viņi gribēja zināt, ko lai tagad dara, lai kļūtu taisni Dieva, ko viņi bija aizvainojuši, priekšā.

Vai tā nav gluži tā pati situācija, kādā esam mēs visi – grēcinieki, kas aizvainojuši Dievu?

Izlasi Apd 2:38. Kā Pēteris atbildēja uz viņu jautājumu, un kā šī epizode atklāj, kāds princips ir patiesas nožēlas pamatā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Ar katru jaunu soli kristieša piedzīvojumos mūsu nožēla un atgriešanās padziļināsies. Tieši tiem, kam Kungs ir piedēvis, tieši tiem, kurus Dievs atzīst par saviem ļaudīm, Viņš saka: “Kad jūs tad pieminēsiet savus ļaunos ceļus un savus nelabos darbus, tad jums pašiem būs riebums [161] savu noziegumu un nelietību dēļ.” (Ec. 36:31) Un atkal: ““Bet Es no savas puses slēgšu ar tevi derību, lai tu atzīsti, ka Es esmu tas Kungs, lai tu pieminētu to un kaunētos un aizkauna neatdarītu savu muti, kad Es tev piedošu visu, ko tu darījusi,” saka Dievs tas Kungs.” (Ec. 16:62,63) Tad mūsu mutes neatvērsies sevis pagodināšanā. Tad mēs zināsim, ka mūsu pilnība ir vienīgi Kristū. Mēs varēsim atzīties tāpat, kā to darīja apustulis: “Jo es zinu, ka manī, tas ir, manā dabīgajā miesā nemīt nekas labs.” (Rom. 7:18) “Bet es no savas puses negribu lielīties, kā tikai ar mūsu Kunga Jēzus Kristus krustu, ar ko man pasaule ir krustā sista, un es pasaulei.” (Gal. 6:14)” (Elena Vaita “Kristus līdzības”, 160., 161. lpp.)

““Dieva laipnība tevi vada uz atgriešanos.” (Rom 2:4) Katru apdraudētu dvēseli apņem zelta važas – dievišķās mīlestības žēlastība un iejūtība. Kungs paziņo: “Es tevi esmu mīlējis ar mūžīgu mīlestību; tādēļ ar mīlošu laipnību Es tevi esmu vilcis.” (Jer 31:3, KJV)” (Elena Vaita “Kristus līdzības”, 202. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Lai gan mums ir jānožēlo, kā mēs varam būt uzmanīgi un izvairīties no slazda, padarot nožēlu par kaut ko uzslavas cienīgu, it kā nožēlošana pati par sevi būtu tā, kas padara mūs taisnus Dieva priekšā? Kāds ir vienīgais veids, kā mēs varam būt taisni Dieva priekšā?

2. “Tad Jūda, Viņa nodevējs, redzēdams, ka Viņš pazudināts, nožēloja to, atnesa atpakaļ trīsdesmit sudraba gabalus augstajiem priesteriem un vecajiem un sacīja: ‘Es esmu grēkojis, nododams nenoziedzīgas asinis.’ Bet tie sacīja: ‘Kas mums par daļu? Raugi tu pats!’ Un viņš nometa sudraba gabalus Templī, aizgāja un pakārās.” (Mt 27:3–5) Nav šaubu, ka Jūdam bija žēl, ko viņš bija izdarījis Jēzum (galu galā viņš taču izdarīja pašnāvību). Kāpēc tad viņa rīcība netiek uzskatīta kā patiesa nožēla?

3. Kā cilvēka grēcīguma realitātei, turklāt mūsu pašu grēcīgumam, vajadzētu likt mums būt pazemīgiem Dieva priekšā un arī pazemīgi izturēties pret apkārtējiem, netiesājot citus? Kāpēc faktam, ka bija vajadzīgs krusts, tas ir, Dieva Dēla nāve, lai mūs glābtu, vajadzētu parādīt mums, cik patiešām slikts ir grēks?